

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010555
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4218010555.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného H. T., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného podaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 09.01.2020, sp. zn. 3T/98/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 09. júna 2020, takto

rozhodol:

podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného H. T., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a , pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný H. T. uznaný vinným pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že v období od prelomu mesiacov august a september 2017 do 17. februára 2018 v jednom prípade v obci Kameničná - časť Balvany v dome jeho starej matky a v ďalších prípadoch v meste Komárno v byte na Družstevnej ulici číslo XXXX/XX, v ktorom býval v spoločnej domácnosti so svojou družkou V. B., nar. XX.XX.XXXX, túto opakovane - aj v situácii, že v byte boli prítomné aj dve maloleté deti poškodenej - napádal fyzicky a to tak, že ju najmenej v jednom prípade stlačením jej hrdla škrtil, vo viacerých prípadoch ju udrel päšťou alebo otvorenou dlaňou do tváre, udrel ju päšťou do brucha, uchopil ju silno za ruky v oblasti ramien, v jednom prípade jej odzadu priložil ku krku kuchynský nôž a najmenej v jednom prípade, keď obaja stáli na balkóne bytu, stojac za poškodenou ju chytil okolo pása, nadvihol ju so slovami, že ju z balkóna vyhodí a bude jej na hrob nosiť kvety, pričom tieto útoky boli sprevádzané vulgárnymi nadávkami adresovanými poškodenej, vyčítaním jej údajnej nevery, vyhrážkami, že ju zabije, alebo sám spácha samovraždu, ak sa s ním rozíde, čo mu viackrát navrhla pre jeho neprijateľné správanie, obvinený ju neustále kontroloval, ak nebola v jeho spoločnosti, vyžadoval, aby sa mu vo všetkom podriadila a prispôsobila, čo vyvrcholilo tým, že dňa 13.2.2018 v čase okolo 18.30 hod., keď poškodená obvineného vyzvala, aby z jej bytu definitívne odišiel, tento aj so zbalenými vecami opustil jej byt, avšak po chvíli zaklopal na dvere a keď mu dcéra poškodenej otvorila, prikročil k V. B., nar. XX.XX.XXXX a jedenkrát ju zovretou päšťou udrel do krku, na čo poškodená stratila rovnováhu a spadla tak, že si udrel zadnú časť hlavy o stenu a ako sa zaháňal nad ňou ležiacou na zemi, v ďalšom útoku mu zabránila dcéra poškodenej, po čom obvinený z bytu odišiel a následne jej najmä v dňoch 16. a 17. februára 2018 začal vypisovať SMS správy, v ktorých jej striedavo vyznával lásku a vulgárne nadával, na čo poškodená reagovala tak, že mu povedala, aby jej dal pokoj a dňa 17. februára 2018 v čase okolo 18.30 hod. sa poškodená z telefonátu svojej mamy dozvedela, že tejto volala sestra obvineného s odkazom, aby poškodená nevyhádzala z bytu, lebo obvinený sa ju chystá zabiť, čo vzbudilo u poškodenej V. B., nar. XX.XX.XXXX dôvodnú obavu o život a zdravie jej detí ako aj svoj a preto sa obrátila na políciu.

Pre tento zločin mu podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona,

pri zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, bol na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/72/2017 zo dňa 6.9.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/101/2018 zo dňa 12.12.2018, vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný do výroku o vine i treste. Prostredníctvom svojich obhajcov JUDr. Tibora Šuláka a JUDr. Richarda Schwarza ho zdôvodnil tým, že pôvodne bol trestne stíhaný pre prečin nebezpečného vyhrážania. Spáchaný skutok nie je preukázaný. Tvrdenia poškodenej V. B. neboli potvrdené inými dôkazmi. Závery znaleckého posudku Mgr. Majlingovej potvrdili nedostatočnú vierohodnosť poškodenej z pohľadu pamäťových funkcií či logického myslenia. Nie je možné rozlíšiť, v ktorých prípadoch poškodená vypovedá pravdu a v ktorých nie. Opierajúc sa o tieto závažné nedostatky, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/ c/ Trestného poriadku a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby o nej konal a rozhodol. Zároveň navrhol uložiť tomuto súdu povinnosť doplniť dokazovanie za účelom spresnenia, kedy sa jednotlivé útoky obžalovaného voči poškodenej odohrali.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný poprel, že by niekoho týral alebo mu ubližoval. Zotrvál na svojej argumentácii a prostredníctvom obhajcov navrhol alternatívne oslobodiť ho spod obžaloby.

Prokurátorka sa po vyhlásení rozsudku vzdala práva na podanie opravného prostriedku. Intervenujúca prokurátorka Krajskej prokuratúry v Nitre zhodnotila vykonané dokazovanie ako zákonné, upriamila pozornosť, že obeť rovnakých trestných činov vzniknú vytesnovať jednotlivé reálne skutočnosti, z čoho vyplýva prirodzene ich neschopnosť podrobne a presne opisovať prežité skutky. Navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie nebolo podané dôvodne.

Napriek tomu, že odvolanie smerovalo najmä do výroku o vine a treste, nepriamo z obsahu odvolania vyplynulo, že sa dotýka i konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku a z toho dôvodu odvolací súd skúmal, či postup súdu I. stupňa zodpovedal základným zásadám trestného konania a výkon jednotlivých úkonov špecifickým ustanoveniam Trestného poriadku. V tomto smere nezistil žiadne nedostatky majúce vplyv na rozhodnutie v merite veci.

Súd I. stupňa mal k dispozícii dostatočný objem dôkazov a to z pohľadu priamych i nepriamych, ktoré svojou kvalitou mu umožňovali vykonať rozhodnutie o obžalobe spôsobom takým, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku. Je zrejmé a vo väčšine podobných prípadov v trestných veciach domáceho násillia, konkrétne zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, že k páchaniu takejto trestnej činnosti dochádza bez kontroly, svedectva či zásahov iných osôb mimo páchatel'a a poškodenej. Z toho dôvodu majoritne v takýchto veciach býva dôležitý obsah výsluchu obeť - poškodenej a následne, ak je to potrebné, i preskúmanie znalcom psychologom schopnosti hodnoverne vypovedať o zažitých udalostiach. Odvolací súd chápe, že procesná strana obžalovaného prirodzene upriamila pozornosť na tie časti záverov znaleckého posudku psychologičky, ktoré poškodenú opisujú ako osobu s nedostatočnou intelektuálnou výbavou. Znalkyňa pri výsluchu pred súdom I. stupňa však zreteľne a jednoznačne uviedla, že vo svojich záveroch nekonštatovala, že poškodená si vymýšľa, ale že vzhľadom na jej poškodené pamäťové schopnosti a intelektové danosti nie je schopná dostatočne presne opísať v každom prípade detailne, čo prežila, a niekedy sa jej to môže podariť, inokedy nie. Nato, aby bola schopná si vymyslieť udalosti, ktoré opisovala vo svojich výpovediach, jej intelektové danosti nestačili. Nebola by schopná vymyslieť si určitý príbeh, zasadiť ho do chronologickej postupnosti, udalostí a vzťahov tak, aby vzájomne súviseli. K tomu by bol potrebný aspoň priemerný intelekt.

S poukazom na túto skutočnosť odvolací súd považuje zásadné spochybňovanie hodnovernosti výpovedí poškodenej za vyvrátené.

Popri výpovedi samotnej poškodenej je konanie obžalovaného potvrdzované i matkou poškodenej, ktorá uviedla, že v spoločnej domácnosti žili asi osem mesiacov a jej dcéra sa jej často sťažovala, že ju obžalovaný bije, videla na nej stopy po bití a počula, ako sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím osobne i telefonicky. I vnučka, teda dcéra poškodenej, oznamovala starej matke násilie páchatela voči poškodenej. Svedkyňa U. F., obyvateľka domu, kde dochádzalo k trestnej činnosti, uvádzala, že obžalovaný a poškodená sa často hádali, kričali, v ich byte plakali deti a poškodená sa jej sťažovala, že už nechce s obžalovaným bývať. Dokonca dvakrát v ich byte zasahovali policajti.

Na podklade dôvodov, ktoré súd I. stupňa konštatoval v písomnom vyhotovení rozsudku a argumentáciu, ktorú pripája odvolací súd v tomto uznesení, bolo možné obžalovaného uznať vinným z predmetného skutku uvádzaného v obžalobe. Jednotlivé kvalifikačné znaky uvedené v skutku ohľadne verbálneho i fyzického napádania poškodenej, napríňajú znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, pretože tak činil voči osobe, s ktorou zdieľal spoločnú domácnosť ako druh a družka. Navyše tak činil i so zbraňou, keď poškodenej priložil ku krku kuchynský nôž, ktorá skutočnosť nebola vyhodnotená ako spôsob závažnejšieho konania v zmysle § 208 odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona. Tento moment však nebolo možné vyhodnotiť v rozhodnutí odvolacieho súdu, pretože odvolanie v neprospech obžalovaného podané nebolo.

Uložený trest v trvaní štyroch rokov až osem mesiacov bol vymedzený na samej dolnej hranici po úprave základnej sadzby v rozsahu tri až osem rokov pri použití asperačnej zásady a zároveň pri ukladaní súhrnného trestu vzhľadom na zrušenie predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 06.09.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.12.2018 vo výroku o treste, v ktorom mal uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov a šiestich mesiacov.

Takýto trest je možno hodnotiť z pohľadu ustanovení § 34 odsek 1 Trestného zákona skôr za mierny, ako neprimeraný, avšak zodpovedajúci účelu trestu z hľadiska jeho preventívnej úlohy pre páchatela i spoločnosť.

Na podklade týchto skutočností bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.